

Rozjímání na první sobotu (červenec 2024)

PROMĚNĚNÍ NA HOŘE TÁBOR

P. Marcin Sobiech

Maria, tuto první sobotu chci věnovat setkání s tebou. Chtěl bych začít tím, že požádám Ježíše, aby mé srdce bylo na těchto patnáct minut určeno jen pro tebe a pro něho:

Ježíši, pravé světlo, které osvětluje každého člověka, když přichází na tento svět, vyznáváme a věříme, že Ty jsi Syn Boží, kterého Bůh Otec poslal na zem a dal nám Tě za Mistra. Ty jsi nás učil pravdě. Tvá slova jsou Život a Duch. Kdo z nás je však hoden otevřít evangelium a proniknout do jeho hlubin? To můžeš jen Ty, Pane Ježíši Kriste, který jsi za nás zemřel na kříži a vykoupil nás svou krví. Proto nám, Pane, dej milost, abychom v Duchu církve svaté poznali tyto velké pravdy, které jsou lidem dány v evangeliu.

V dnešní meditaci chci vystoupit na horu Tábor s Ježíšem, Janem, Petrem a Jakubem. Cesta není snadná. Toto tajemství, Maria, krásně ukazuje cestu mého života; je na ní mnoho protivenství, ale finále je krásné. Nejprve se chci zaposlouchat do slov evangelia:

„Po šesti dnech vzal Ježíš s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn. Jeho oděv zářivě zbledl, žádný bělič na zemi by ho nedovedl tak vybělit.

Zjevil se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?“ Nevěděl totiž, co by měl říci; tak byli ustrašeni. Tu se objevil oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, toho poslouvejte!“ Když se rozhlédli, najednou u sebe neviděli nikoho jiného, jenom samotného Ježíše.“

Maria, dnes jsme se setkali s velkým Božím tajemstvím; ty jsi ze všech lidí nejlépe poznala, jaký je a kým je Nejvyšší. Tvůj božský Syn nám ukazuje svou pravou přirozenost. Jak se zachovat jinak než tři apoštolové na hoře Tábor a nepadnout před Božím majestátem. To je důsledek přiblížení se k Bohu a jeho poznání. Poznat Boha vyžaduje námahu a úsilí. Apoštolové, aby mohli spatřit Ježíšovo proměnění, museli překonat obtíže při výstupu na horu, a tak i my svým každodenním životem, skrze obtíže, které prožíváme, můžeme zakoušet Boha ve svém životě, vidět Ježíše takového, jaký je.

Na hoře Proměnění Páně Ježíš zjevuje více pravdy o sobě. Toto místo je místem proměnění učedníků, protože v Kristu se nic neproměnilo, on je Bůh, on je neměnný. Není to Bůh, kdo se mění. On je ten, který vždy JE, stále stejný, který byl, který je a který přijde. Tvůj Syn, Matko, na okamžik odložil svůj svrchní šat a ukázal apoštolům krásu svého Božství. Pod vlivem světla se srdce učedníků proměnila. Kdo chodí ve světle, vidí lépe, a tak Petr, Jan a Jakub viděli více a věděli více. Svatý Lukáš ve svém evangelijním líčení této události uvádí důvod výstupu na horu: „Vystoupil na horu, aby se modlil“; a uvádí, že Ježíš se při modlitbě proměnil. Chceme-li proměnit své srdce, musíme se modlit; jen v modlitbě dochází k proměně srdce, protože v Božím světle každý z nás lépe vidí své slabosti, hříchy a to, co nás vzdaluje od Boha. Pro někoho je modlitba nepříjemnou povinností, ztrátou času, něčím směšným; jiní se modlí celé hodiny, a přesto to jejich život nemění. Vzor pravé modlitby nám zanechal sám Ježíš. Modlil se často a dlouho. To však, co nám dnes ukazuje na hoře Tábor, je příklad modlitby, která byla neustálým přebýváním v Boží přítomnosti a přilnutím k jeho vůli.

Člověk modlitby je ten, kdo žije ve stálé přítomnosti Boha, touží po něm, hledá jeho vůli a ptá se sám sebe, jak má jednat, naslouchá tomu, co mu Bůh říká. Apoštolové, kteří se s Ježíšem této modlitby účastnili, nejprve zažili Boží přítomnost a viděli Spasitele, jak hovoří s Eliášem a Mojžíšem, viděli oblak a slyšeli hlas Otce, ale následně, jak popisuje svatý Marek: „Neviděli už nikoho jiného než Ježíše“. Událost, které se učedníci účastní, tak silně ovlivňuje jejich smysly, že už nevidí nikoho jiného než Ježíše. To je cílem našeho života, života, který by se měl zcela přizpůsobit tvému životu, Nejněžnější Matko. Všude vidět Ježíše, jako jsi to dělala ty. Vidět Ježíše v druhých, dokonce i v našich nepřátelích. Náš pohled, myšlenky, city a touhy by měly být zaměřeny na Ježíše. Měl by se stát středem našeho každodenního života. Proto nyní více chápu, že bych měl každý den vystupovat na horu Tábor a každý den proměňovat svůj život a srdce, každý den bych se měl stávat svatějším. Nepotřebuji zažívat velké události, zázraky, vždyť Bůh působí v obyčejných věcech. Proměna mého života se děje skrze ranní a večerní modlitbu, účast na nedělní eucharistii, časté přijímání svátosti smíření, čtení a život z Božího slova, modlitbu růžence. To je to, co proměňuje můj život a činí mě lepším, co mě přibližuje, Matko, tvému nejmilejšímu Synu a co mi umožňuje vidět ho takového, jakým skutečně je.

Proměnění se odehrává na hoře, která v Bibli vždy představuje místo zvláštní Boží blízkosti. V Ježíšově životě se na hoře odehrálo mnoho událostí. Patřila k nim hora pokušení, hora velkého kázání, hora modlitby, hora utrpení – Olivová hora, hora kříže – Golgota. Poslední z těchto hor byla hora nanebevstoupení, kde – na rozdíl od hory pokušení, kde se ďábel představil jako ten, kdo má moc nad světem – Ježíš na této hoře o sobě prohlásil: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi“. V tajemství proměnění tvůj Syn, Maria, zjevuje svým učedníkům, ale i nám, příslib slávy, kterou si zasloužil svým umučením a smrtí na kříži. Ježíš se proměňuje před učedníky šest dní po vyznání svatého Petra, že Ježíš je Mesiáš a Boží Syn, a po první předpovědi svého umučení. To, co Petr předtím vyznal, potvrzuje na Táboře sám Otec hlasem, který zazněl z oblaku.

Papež František o tomto tajemství hovořil takto:

„Událost proměnění nám nabízí poselství naděje: zve nás k setkání s Ježíšem, abychom sloužili svým bratřím a sestrám. Výstup učedníků na horu Tábor nás vede k zamyšlení nad tím, jak je důležité odpoutat se od pozemských věcí, abychom podnikli pouť k tomu, co je nahoře, a kontemplovali Ježíše. Jde o přípravu na pozorné a modlitební naslouchání Kristu, milovanému Synu Otce, jde o hledání okamžiků důvěrné modlitby, které umožňují poslušně a radostně přijímat Boží slovo. V tomto duchovním vzestupu i odpoutání se od světských věcí jsme povoláni objevit uklidňující a povzbuzující ticho evangelijní meditace, čtení Bible vedoucí k cíli bohatému na krásu, nádheru a radost. A když takto stojíme s Biblí v ruce a v tichu, začínáme pociťovat tu vnitřní krásu, tu radost, kterou v nás Boží slovo vzbuzuje.“

Maria, ty, nejněžnější z Matek, chceš naše obrácení, chceš, abychom toto učinili středem své spirituality, abychom se neustále proměňovali a byli stále svatější. Ve Fatimě a později i na mnoha jiných místech jsi opakovaně řekla: „Obráťte se!“. Obrátit se znamená radikálně proměnit svůj život. Dej mi, Matko, zakusit světlo z hory Tábor, aby proniklo do mého srdce a proměnilo mě v Ježíše. Přeji si a prosím tě, aby ve mně Bůh dokončil dobré dílo, které započal v okamžiku mého početí. Kéž Bůh v nás obnoví svůj obraz a připodobní nás k sobě. Kéž nás vede ke slávě, kterou nám slíbil.

Amen.

Ave Maria!